

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΛΥΣΑΡΙΔΗΣ

Γεννήθηκε το 1916 στη Γαλίανα της περιοχής Ματσούκας της Τραπεζούντας του Πόντου. Με την ανταλλαγή πληθυσμών με την Συνθήκη της Λωζάνης ήρθε προσφυγόπουλο σε ηλικία οκτώ χρονών (το 1924), στην Ελλάδα.

Η οικογένειά του αποβιβάστηκε στον Πειραιά όπου και σύντομα χάνει τους γονείς του και βρίσκεται μόνος και προστάτης δύο μικρότερων αδελφών. Εγκαταλείπει τον Πειραιά και πηγαίνει σε συγγενείς του στη Βροντή της επαρχίας Βοΐου, του νομού Κοζάνης. Εκεί φοιτά στο Δημοτικό Σχολείο και παράλληλα εργάζεται σε αγροτικές εργασίες για την επιβίωσή του. Η φήμη για τις ικανότητες του μικρού Χαράλαμπου και η αγάπη του για τα γράμματα έγινε γνωστή στον Γυμνασιάρχη Νικόλαο Τσούρο (γυμνασιάρχη του Γυμνασίου Τσοτυλίου), όπου και με δική του παρέμβαση εισάγεται ως εσωτερικός οικότροφος στο οικοτροφείο του Γυμνασίου Τσοτυλίου, όπου και συνεχίζει τις σπουδές του. Σε μια εποχή που οι πρόσφυγες στην Ελλάδα δεν είχαν γίνει ακόμη αποδεκτοί και δεν είχαν ενσωματωθεί στις κλειστές κοινωνίες, ο Χαράλαμπος γίνεται σημαιοφόρος του σχολείου. Αποφοίτησε με άριστα από το Γυμνάσιο Τσοτυλίου και με προτροπές των καθηγητών του ετοιμάζεται να λάβει μέρος στις εξετάσεις της Σχολής Ευελπίδων. Αντιλαμβάνεται όμως ότι ο χώρος αυτός δεν είναι προσπελάσιμος ακόμη για υποψήφιους προσφυγικής καταγωγής και παίρνει μέρος στις εξετάσεις στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης όπου και εισάγεται αρχικά στην Γεωπονική Σχολή και αργότερα μεταπηδά στο Μαθηματικό τμήμα της Φυσικομαθηματικής Σχολής και αποφοιτά με άριστα ως υπότροφος.

Την περίοδο 1946 – 1950 διδάσκει στην Νυχτερινή Εμπορική Σχολή και μετέπειτα ως καθηγητής Μαθηματικών στη Σχολή Κωνσταντινίδη. Αργότερα, το 1951, έρχεται ως διευθυντής στο Γυμνάσιο της Σίνδου, παράρτημα της Σχολής Κωνσταντινίδη. Το 1954 μετά

την αποχώρηση του ιδρυτή Κωνσταντινίδη αναλαμβάνει και λειτουργεί το Γυμνάσιο Σίνδου μέχρι και το 1979.

Το 1943 γνωρίζεται με την κόρη του Γεωργίου Πανίδη, Ζωή. Ο Γεώργιος Πανίδης ήταν γνώριμος του πατέρα του Χαράλαμπου και του ζητά να αναλάβει τα φροντιστηριακά μαθήματα της κόρης του που φοιτούσε στην Ε΄ τάξη του γυμνασίου. Η γνωριμία αυτή σύντομα κατέληξε σε γάμο, το 1945, όπου και απέκτησαν δύο γιους, τον Κωνσταντίνο και τον Γιώργο (που διετέλεσε Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Μακεδονίας Θράκης).

Ο Χαράλαμπος Λυσαρίδης από το 1950 είχε έντονη παρουσία στο χώρο των Ποντιακών σωματείων. Το 1957 εκλέγεται στο Συμβούλιο της Ευξείνου Λέσχης και εκδίδει μόνος του την εφημερίδα της Ευξείνου Λέσχης «Το Βήμα». Με δική του απόφαση και υποστήριξη γίνεται η Στέγη Ποντίων Σπουδαστών, καθώς και η ίδρυση του Οίκου του Ακρίτα Φοιτητή από τον οποίο πέρασαν πολλοί Πόντιοι φοιτητές. Πρωτοστάτησε ως ιδρυτικό μέλος στην ίδρυση του σωματείου «Ένωση Ποντίων Ματσούκας».

Διετέλεσε μέλος του διοικητικού συμβουλίου Παναγίας Σουμελά και πρόεδρος της Πανελλήνιας Ένωσης Ποντιακών Σωματείων. Με ενέργειές του έγινε δωρεά στο Ελληνικό Πολεμικό Ναυτικό το υποβρύχιο «Πόντος» όπου ένα μέρος της αξίας του συγκέντρωσε ο ίδιος από σωματείο σε σωματείο από ολόκληρη την Ελλάδα. Η Παναγία Σουμελά τον τίμησε με τιμητική πλακέτα και δίπλωμα για την μεγάλη προσφορά του.

Πέθανε στη Θεσσαλονίκη στις 28/8/1988. Οι απόφοιτοι του Γυμνασίου Σίνδου τίμησαν τον δάσκαλό τους ζητώντας από την οικογένειά του να μεταφέρουν τα οστά του στη Σίνδο το 1993. Η τότε Κοινότητα Σίνδου (σήμερα Δήμος Εχεδώρου), ονόμασε τον δρόμο που βρίσκεται μπροστά από το διδακτήριο οδό Χαράλαμπου Λυσαρίδη.

Η οικογένειά του, παραχώρησε το κτίριο στη Κοινότητα το 1995 στον μετέπειτα Δήμο Σίνδου. Σήμερα εκεί στεγάζεται η Δημοτική Βιβλιοθήκη ΔΔ Σίνδου που προς τιμή του δασκάλου φέρει το όνομά του Χαράλαμπος Λυσαρίδης.

Αλέκος

Αποστόλου

